

ABOUT

Το περιοδικό αυτό εκδίδεται από την αντιφασιστική συνέλευση antifa selanik, που συγκροτήθηκε το 2012 και δρα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης.

Antifa γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

Selanik (η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληνάρδων θα υπενθυμίζουμε ότι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να πολεμούν μαζί.

Δεν έχουμε καμία σχέση και είμαστε εχθρικοί με κόμματα, παπαδαριά, ΜΚΟ, μαφίες (κάθε είδους) και media.

Μπορείτε να δείτε περισσότερο υλικό μας στο antifaselanik.net. Για γνωριμία και κουβέντα, μπορείτε να μας στείλετε στο antifasln@yahoo.gr, ή να έρθετε Παρασκευή 19.00-22.00 στο στέκι μας στο κέντρο της πόλης (Μόδη 1).

Απρίλιος 2024

Με εργάτη, αγρότη, φοιτητή και πρώτο το στρατιώτη...

Οκτώβριος 2023. Το τρίτο τεύχος του περιοδικού έχει σχεδόν ολοκληρωθεί και πρόκειται να σταλεί στο τυπογραφείο, ως συνήθως με καθυστέρηση. Η ύλη του ήταν οριακά επίκαιρη: φωτιές, πλημμύρες, μεταναστευτικό, κλπ. Στο μετα-καλοκαιρινό κλίμα, δηλαδή, που ήδη μοιάζει αιώνες μακριά. Μέχρι που ξεκίνησε ο πόλεμος Ισραήλ - Χαμάς. Αυτή η πρόταση θέλει πολλούς αστερίσκους: αστερίσκο στη λέξη "ξεκίνησε": αστερίσκο στο ποια περιοχή και ποια κράτη αφορά ο πόλεμος; για την οικονομία της κουβέντας, όμως, ας πούμε ότι όλοι καταλαβαίνουμε για τι πράγμα μιλάμε.

Φυσικά, το τελευταίο πράγμα που έχει σημασία όταν ξεσπά ένας πόλεμος είναι η ύλη ενός αντιεξουσιαστικού περιοδικού. Όμως ήταν το μόνο πράγμα για το οποίο η γνώμη μας θα είχε κάποια πρακτική σημασία. "Που θα χωρέσει να το αναφέρουμε;", "Έχει νόημα να το σχολιάσουμε σύντομα;", "Θα πάει πολύ πίσω το τεύχος...", "Τι διάολο έχει νόημα να πούμε;", "Είναι επικίνδυνο να μιλάς αμέσως για τέτοιου βεληνεκούς γεγονότα", "Ας κάνουμε την πάπια και γράφουμε κάτι στο επόμενο..."

Κι έτσι, λοιπόν, κάναμε την πάπια. Λίγο για πρακτικούς λόγους, λίγο από άποψη (βλ. "επικίνδυνο να μιλάς αμέσως"), λίγο από μούδιασμα (βλ. "τι διάολο να πούμε"). Και νιώθουμε πως ο χρόνος δικαίωσε την επιλογή μας. Άλλωστε ούτε μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ είμαστε ώστε να έχει τόση βαρύτητα μια ανακοίνωσή μας, ούτε στην οργανωτική κατάσταση των Weather Underground είμαστε για να "bring the war home". Αν κάποιος, βεβαίως, διαθέτει τέτοιο οργανωτικό επίπεδο, τα αυτιά μας είναι ανοικτά να τον ακούσουμε...

Να, λοιπόν, τι αποφεύγεις όταν δεν μιλάς αμέσως. Αποφεύγεις να πέσεις θύμα του atrocity propaganda, δηλ. του να επιζητείς πτώματα στο όνομα άλλων πτωμάτων, αυτό που έκανε όλος ο εθνικός κορμός, τόσο στην αντισημιτική όσο και στην αντιμουσουλμανική του εκδοχή. Αποφεύγεις να καταπιείς εύκολες εξηγήσεις για το τι συμβαίνει (του τύπου "νόμιμη αυτοάμυνα στην ισλαμική τρομοκρατία" ή "αντίσταση στον ιμπεριαλισμό"), εξηγήσεις που διακινούν τα εκάστοτε υπουργεία εξωτερικών ακριβώς για να τις καταπιούμε. Αποφεύγεις να πετάξεις την ιστορία στα σκουπίδια, όπως έμμεσα σε εξαναγκάζουν να κάνεις οι εικόνες με σακούλες γεμάτες πτώματα. Αποφεύγεις να ζητάς έμμεσα το να μουγκρίσουν δυνατότερα οι κάννες του παγκοσμίου πολέμου. Γιατί, για να είμαστε ειλικρινείς, Weather Underground δεν είδαμε, πατριωτική βλακεία με το κιλό είδαμε...

Αφού αποφύγαμε όλα αυτά, προσπαθήσαμε να απαντήσουμε το "Τι διάολο έχει νόημα να πούμε;". Μελετήσαμε ξανά 30 χρόνια σύγκρουσης στη Μ. Ανατολή, για να θυμηθούμε τι είναι αυτή η περιοχή και τι σημαίνει ο πόλεμος στα μέρη της. Ιράκ, Αφγανιστάν, Συρία, Υεμένη, Παλαιστίνη, Εκκρεμότητες του Β' ΠΠ και του τέλους της αποικιοκρατίας, συγκρούσεις κρατών της περιοχής και εμπλοκή των μεγάλων δυνάμεων. Παντού ψάχναμε τι ρόλο έπαιζε το ελληνικό κράτος. Τα συμπεράσματα μας ήταν λίγα, απλά και - για αυτόνομη ομάδα - τετριμμένα. Τόσο απλά, που τελικά τα χώσαμε στο editorial! Εν συντομία:

1) Δεν υπάρχουν ιμπεριαλιστικά κράτη και μη-ιμπεριαλιστικά κράτη. Υπάρχουν απλώς κράτη με διαφορά ισχύος, τα οποία έχουν αυτόνομα συμφέροντα και εξίσου δολοφονικές τακτικές για να τα εξυπηρετήσουν.

2) Τα μικρότερα κράτη (π.χ. Ελλάδα) δεν είναι μαριονέτες των μεγαλύτερων (βλ. ΗΠΑ). Η παγκόσμια ιστορία δεν βγάζει κανένα νόημα αν μελετηθεί υπό αυτό το πρίσμα.

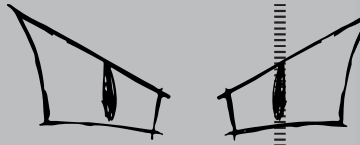
3) Δεν υπάρχουν αιώνιες συμμαχίες ούτε αιώνιες εχθρές μεταξύ κρατών, παρά μόνο πάγια υλικά συμφέροντα.

4) Δεν υπάρχουν "λαοί που νικούν με το όπλο στο χέρι". Επίσης, δεν υπάρχουν νεράιδες.

5) Πρέπει να μιλάμε για τον ιμπεριαλισμό της χώρας μας, πρώτα και κύρια, γιατί αλλιώς καταθέτουμε προτάσεις προς το υπουργείο εξωτερικών της για το τι πρέπει να κάνει.

Καταλήξαμε, δηλαδή, πίσω στον άξονα ερμηνείας με τον οποίο οι αυτόνομες ομάδες ερμηνεύουν τον παγκόσμιο πόλεμο εδώ και 30 χρόνια. Με αυτή την έννοια, τα αποτελέσματα ήταν τετριμμένα. Αν, από την άλλη, κοιτάξουμε γύρω μας, οι απόψεις μας είναι περιθωριακές, στην πραγματικότητα. Ο ελληνικός λαός ζητάει αίμα!

Έτσι, κάναμε ξε-zoom από τη Γάζα μέχρι ο χάρτης να δείχνει την περιοχή από το Ιόλιο μέχρι τον Ινδικό. Είδαμε τον σύγχρονο κινεζικό Δρόμο του Μεταξιού να φτάνει ως το λιμάνι του Πειραιά και εν μέρει να μπλοκάρεται από το ελληνικό κράτος. Είδαμε τις Συμφωνίες του Αβραάμ να ακολουθούνται από την συμφωνία για το νέο εμπορικό δρόμο Ινδία - ΗΑΕ - Σ. Αραβία - Ισραήλ - Ελλάδα - ΕΕ. Οι ρουκέτες της Χαμάς, οι βόμβες του IDF, τα φουσκωτά των συντρόφων Χούθι κοκ. βγάδουν περισσότερο νόημα τοποθετημένα σε αυτό το κάδρο και χωρίς ρομαντισμούς. Καταλήξαμε να βλέπουμε το ελληνικό κράτος να φτι-

λιάζει δύο ηπείρους και πέντε θάλασσες, στην προσπάθεια του να αποτελέσει ένα κράτος στην πρώτη γραμμή του πολέμου.

Όσο τα κάνει αυτά χιλιάδες μίλια μακριά, έχει και ένα πόλεμο στο εσωτερικό μέτωπο ενάντια στην εργατική τάξη. Και μπορεί να μην είμαστε Weather Underground, μπορεί το σαμποτάζ στον πόλεμο να πέφτει λίγο ασήκωτο για το μπόι μας, αλλά σ' αυτό το εσωτερικό μέτωπο είμαστε χωμένοι μέχρι τα μπούνια, godammit! Γι' αυτό το μέτωπο θα διαβάσετε πολλά σ' αυτό το τεύχος.

Θα βρείτε αντιδημοφιλείς απόψεις για το τι παίζει με τα γήπεδα, εκεί που πρόσφατα αναβίωσε η πολεμική κατηγοριοποίηση "γυναικόπαιδα". Θα διαβάσετε το δεύτερο μέρος ενός αφιερώματος στην αντι-μεταναστευτική πολιτική, στο οποίο λέμε πως εκτός από δολοφονίες και φυλακίσεις μεταναστριών, περιλαμβάνονται κονδύλια, πολεμική τεχνολογία και η πρόσδεση της ελληνικής κοινωνίας (aka μικροαστική τάξη) στις πολιτικές του ελληνικού κράτους. Θα διαβάσετε ένα κείμενο για το πώς ανεβαίνουν τα νοίκια (spoiler: με κρατικό σχέδιο), και τον ρόλο των μικροαστών ιδιοκτητών. Θα βρείτε, επιπλέον, ένα κείμενο που συζητεί την "επισιτιστική κρίση", για την οποία μας προετοιμάζουν εδώ και τρία χρόνια, με τα υλικά συμφέροντα του ελληνικού κράτους και τις πολεμικές του περιπέτειες. Bonus για μερακλήδες και μερακλούδες: μια συνοπτική ιστορία του πώς ποινικοποιήθηκε το χάσις στην Ελλάδα (spoiler: εμπορικός και ταξικός πόλεμος).

Προφανώς, δεν μονοπωλεί μόνο η εργατική τάξη το εσωτερικό μέτωπο της χώρας. Δεν υπάρχει γύρω μόνο η ταξική μας σύγκρουση με φασίστες και μπάτσους. Τελευταία, είναι και τα αφεντικά-με-τρακτέρ που μαλώνουν με τα αφεντικά-με-supermarket και με τα ξένα αφεντικά-με-τρακτέρ. Είναι επίσης οι υφιστάμενοι της Αχτσιόγλου και του Κασσελάκη που ψάχνουν πολιτική ρεβάνς από τον Κούλη μέσα από τα Πανεπιστήμια, ρίχνοντας και πάλι το σύνθημα "Αφεντικά και δούλοι, σκατά γινήκαμε σούλο!" (aka "Πτυχία με αξία"). Κάτι σύντομο λέμε και γι' αυτά.

Τελικά, υπάρχουν και μερικά πράγματα για τα οποία μπορείς να μιλάς αμέσως. Άλλωστε, you don't need a weatherman to know which way the wind blows...

Κάτι τρέχει κάπου

Αγίου Βαλεντίνου ανήμερα, με ένα μπουκέτο κόκκινα τριαντάφυλλα στημένο στο κέντρο του τραπέζιου, ο Κούλης υποδέχτηκε τους οκτώ εκλεκτούς επιστήμονες που ανέλαβαν να εκπονήσουν την Εθνική Στρατηγική Πρόληψης και Αντιμετώπισης της Βίας και της Παραβατικότητας Ανηλίκων.

Επειδή, όπως λέει και η επικεφαλής της επιτροπής καθηγήτρια εγκληματολογίας Βασιλική Αρτινοπούλου, πρόκειται για «κοινωνικά φαινόμενα που απαιτούν συγκροτημένες και πολυεπίπεδες πολιτικές πρόληψης», στη μάζωση κατέστηκαν και οι υπουργοί παιδείας, αστυνομίας, οικογένειας, δικαιοσύνης και υγείας.

Τι ακριβώς θα κάνει αυτή η επιτροπή δεν ξέρουμε, ξέρουμε όμως ότι στο παρελθόν, οι ευαίσθητοι κύριοι και κυρίες με το βιβλίο ανά χείρας έχουν αποδειχθεί ιδιαίτερα χρήσιμοι για τις πολιτικές δημόσιας τάξης. Αυτές οι πολιτικές εξελίσσονταν ήδη γύρω μας, πριν ακόμα αποκτήσουν τους Τσιόδρες τους. Εδώ και κάτι μήνες, οι μπάτσοι οργανώνουν απογευματινά και βραδινά πεσίματα σε περιοχές «όπου διαπιστώνεται συσσώρευση περιστατικών ανήλικης παραβατικότητας» με σκοπό «τη συλλογή στοιχείων και την χαρτογράφηση της κίνησης ανηλίκων που ενδεχομένως εμπλέκονται σε περιστατικά παραβατικότητας». Στα δελτία ειδήσεων η διαπόμπευση πιτσιρικάδων και των οικογενειών τους πάει σύννεφο, ενώ στα γήπεδα το ιδιώνυμο μετρά πάνω από δεκαετία. Το αρχηγείο της ΕΛ.ΑΣ. σκέφτεται να χώσει και μερικές κάμερες παραπάνω στα σημεία που συχνάζουν οι εν λόγω «ύποπτες» φιγούρες. Και για τους φίλους της τεχνολογίας ο Χρυσοχοϊδης ανακοίνωσε ότι θα φτιάξει και «app τύπου panic button ... το οποίο θα ειδοποιεί την αστυνομία ότι κάτι τρέχει κάπου».

Τα ορφανά πορεύονται κι οι χήρες κονομιόνται

Το γύρο του διαδικτύου έκαναν οι φωτογραφίες του Κ. Πολυχρονόπουλου, ιδρυτή της ΜΚΟ "Άλλος Άνθρωπος", να παίζει φρουτάκια. Ομολογουμένως, γελάσαμε κι εμείς. Πέρα όμως από την πλάκα, το τελευταίο που έχει σημασία είναι το που έτρωγε τα αμφιλεγόμενα εισοδήματα του.

Αυτό που έχει σημασία, και κρύβεται πίσω από τις εικόνες με τον κουλοχέρη, είναι το ζέπλυμα χρήματος. Οι καταθέσεις - αναλήψεις εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ σε λογαριασμούς στοιχηματικών εταιρειών δεν μαρτυρά εθισμό στον τζόγο, αλλά την παμπάλαια τεχνολογία ξεπλύματος "εμφανίζω χρήματα ως κέρδη από στοιχηματισμό". Για λογαριασμό του εαυτού του; Δεν ξέρουμε.

Αυτό που ξέρουμε πάντως - και δεν περιμέναμε τον Άλλο Άνθρωπο για να το μάθουμε - είναι πως οι φιλανθρωπικές δραστηριότητες έχουν σαν νο1 οικονομικό στόχο την φοροαπαλλαγή και το ζέπλυμα βρώμικου χρήματος. Αχαρτογράφητες δωρεές καταλήγουν σε αχαρτογράφητες προσφορές, κι ενδιάμεσα μονάχα η ηθική ακεραιότητα της Μ. Βαρδινογιάννη (ή εν προκειμένω του "συντρόφου" Κώστα).

Το άλλο που ξέρουμε είναι πως έτσι λειτουργούν όλες οι μεγάλες "δομές αλληλεγγύης". Όποιος έχει την δυνατότητα να εξυπηρετεί "ωφελούμενους" σε καθημερινή βάση, μάλλον είναι επαγγελματίας (γιατί αλλιώς τότε δουλεύει;). Όποιος έχει την δυνατότητα να ταξιδέψει σε εμπόλεμες ζώνες ή σε κρίσιμες περιοχές της χώρας για να κάνει τον φιλόανθρωπο, μάλλον έχει σχέση με υπηρεσίες του κράτους (γιατί αλλιώς πως έχει πρόσβαση;). Με λίγα λόγια, όποιος μπλέκεται με την φιλανθρωπία είναι ύποπτος: είτε για βλακεία, είτε για ιδιοτέλεια.